

Až jednou se našla pampeliška chytřejší. Napadlo ji, že kdyby poslala děti do světa, hned by se kolem uvolnilo. Jenže jak to udělat? Maminka pampeliška se kdekoho vyptávala, ale nepochodila. Vrabci, pěnkavy, motýli i včely ji ujistili, že pampeliščí semínka nemají křídla a na cestu do světa nestačí.

Až jednou po ránu letěl kolem vítr.

„Větríčku,“ zavolala na něj pampeliščí maminka, „vezmi, prosím tě, moje děti do světa!“

„Copak o to,“ odpověděl vítr, „já bych je beze všeho vzal. Jenže je nemám za co uchopit.“

„Ale to je maličkost,“ řekla maminka pampeliška. A pak honem, aby si to vítr nerozmyslel, načechrala semínkům ulízané vlásky, až každé vypadalo jak padáček. Vítr je popadl a odletěl pryč.

Od té doby je pampelišek plná každá louka, protože všechny pampeliščí maminky češou svá semínka načechraně, aby je vítr měl za co chytit a roznést po světě. Jestli tomu nevěříte, běžte se přesvědčit.

Dokud ještě kvetou

Pampeliškový věneček je skoro jako zlatý. Když si ho upleteš, budeš jak princezna.

Kluci věnečky nenosí, ale s pampeliškami se také pobaví. Kdo na míň fuků sfoukne chmýří, vyhrává.